

L gums sniegt prejudiciālu nolikumu — izteikts ar *College van Beroep voor het bedrijfsleven te s'-Gravenhage* 2005. gada 17. marta lēmumu lietā *Coxon & Chatterton limited* pret *Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit*

(Lieta C-130/05)

(2005/C 143/28)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *College van Beroep voor het bedrijfsleven te s'-Gravenhage Nederland* (Hāgas Apelācijas instances administratīvā tiesa tirdzniecības un rūpniecības jautājumos, Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolikumu, kas izteikts ar 2005. gada 17. marta lēmumu lietā *Coxon & Chatterton limited* pret *Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit* [Lauksaimniecības, dabas un pārtikas kvalitātes ministrs] un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 21. martā.

College van Beroep voor het bedrijfsleven te s'-Gravenhage lūdz Tiesai lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai Direktīvas 97/78/EK ⁽¹⁾ 17. panta 2. punkta ievads un a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka iebildums pārsūtīt sūtījumu, kas neatbilst importa nosacījumiem, ir pamatots ar neatbilstību Kopienas importa nosacījumiem vai nosacījumiem, par kuriem ir vienošanās ar personu, kas atbild par kravu, un kas tiek piemēroti galamērķī ārpus Direktīvas 97/78/EK I pielikumā minētajām teritorijām?
2. Vai Direktīvas 97/78/EK 17. panta 2. punkta ievads un a) apakšpunkts, lasot tos kopā ar Direktīvas 97/78/EK 22. panta 2. punktu un Regulas 2377/90/EEK ⁽²⁾ 5. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka visos gadījumos, kad jebkura no Direktīvas 97/78/EK noteiktajām pārbaudēm norāda, ka produktu sūtījums var apdraudēt dzīvnieku vai cilvēku veselību, šis noteikums obligāti pieprasa attiecīgā dzīvnieku produktu sūtījuma iznīcināšanu?
3. Vai Direktīvas 97/78/EK 22. pants kopā ar Regulas 2377/90/EEK 5. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka pats fakts, ka Regulas 2377/90/EEK V pielikumā norādītas vielas nogulsnes ir atrastas sūtījumā, nozīmē, ka aplūkotais sūtījums var apdraudēt dzīvnieku vai cilvēku veselību un tāpēc pārsūtīšana ir aizliegama?
4. Ja atbilde uz otro jautājumu ir noraidoša, vai Direktīvas 97/78/EK 17. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas

arī aizsargā trešo valstu intereses, kurās pēc pārsūtīšanas sūtījums tiks importēts, pat ja šī aizsardzība nav saistīta ar kādu ES dalībvalstis esošu interesi?

- (¹) Padomes 1997. gada 18. decembra Direktīva, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaužu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievieš Kopienā no trešām valstīm (OV L 24, 9. lpp.)
- (²) Padomes 1990. gada 26. jūnija Regula, ar ko nosaka Kopienas procedūru veterināro zāļu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes produktos (OV L 224, 1. lpp.)

Prasība pret Austrijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 21. martā

(Lieta C-133/05)

(2005/C 143/29)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 21. martā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Austrijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv D. Martins [D. Martin], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 18. pants Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvā 2000/78, ar ko izveido vispārīgu ietvaru vienlīdzīgas attieksmes nodrošināšanai nodarbinātības jomā un darbā ⁽¹⁾, jo tā līdz 2003. gada 2. decembrim nav pieņēmusi (visus) normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai valsts līmenī izpildītu direktīvas normas attiecībā uz diskrimināciju invaliditātes dēļ zemju līmenī, izņemot Vīni un Lejasaustriju, vai, jebkurā gadījumā, tā nav darījusi šos aktus zināmus Komisijai;
- 2) piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.